

'Tôi bị năm gã bạo hành trong trại Ả Rập Saudi'

Minh Thư

BBC News Tiếng Việt

5 tháng 9 2018

NGUỒN HÌNH ẢNH, NURPHOTO/GETTY IMAGES

Quang cảnh thủ đô Riyadh, Ả Rập Saudi.

BBC tiếp tục kể phần hai câu chuyện của chị Phạm Anh Đào, 46 tuổi, từ tỉnh Hòa Bình, người kết thúc sớm hợp đồng lao động để về Việt Nam sau bảy tháng trời bị bỏ đói, ngược đãi và bạo hành ở Ả Rập Saudi.

Con đường đưa tôi vào trại ty nạn

Đến ngày 8/12/2017, tôi được đưa đến làm cho nhà chủ thứ ba ở thành phố Tabuk. Đến chủ thứ ba này, tâm trạng của tôi rất lo lắng. Tôi lo sợ rằng các nhà chủ Ả Rập nay có thể tốt với tôi, nhưng mai họ trớ mặt như trớ bàn tay. Và nếu tôi bị trả về văn phòng môi giới ở Riyadh, tôi sẽ lại bị Thằng Lùn đánh còn đau hơn lần trước.

Lo lắng của tôi quả là không sai. Một hôm bà chủ nhà sai tôi lên phòng tìm bình sữa của con bà để rửa. Vì tôi chưa từng vào phòng ông bà chủ, loay hoay một lúc tôi mới tìm thấy bình sữa.

Tôi cầm cái chai xuống bếp, không nhìn thấy bà chủ đang đứng ở sau cửa. Bất ngờ, bà đẩy tôi thật mạnh từ phía sau khiến tôi ngã chui xuống, tý nữa thì díu xuống nền nhà. Vừa ngạc nhiên, vừa giận dữ, tôi không kìm được cơn nóng giận. Tôi chỉ tay mắng lại bà (bằng tiếng Việt) và suýt nữa thì lao vào đánh bà.

Sau trận đó, bà chủ đối xử với tôi tốt hơn và quan tâm đến tôi nhiều hơn, nhưng nói thật là đến lúc này, tôi chán chường và tuyệt vọng, chẳng còn tư tưởng muốn làm việc nữa.

Tôi chỉ muốn thoát khỏi văn phòng môi giới Ả Rập với Thằng Lùn khốn nạn, thoát khỏi đất nước Ả Rập đầy cạm bẫy và trở về Việt Nam.

Hành trình của chị Đào tại Ả Rập Saudi

Sau hơn một tháng làm việc, tôi quyết định xin nghỉ việc ở nhà chủ thứ ba để tìm đường về Việt Nam.

Tới khoảng 5 giờ chiều ngày 19/1/2018, tôi được đưa lên xe để trả về văn phòng môi giới Riyadh.

Đi tới 3 giờ sáng hôm sau, xe dừng ở bến xe thành phố Hail chừng 30 phút để lấy thêm hàng. Lúc đó, tôi nảy ra ý định gọi điện cho chị M của văn phòng đại diện của Công ty Thăng Long ở Riyadh để cầu cứu. Chị M nói tôi đừng đi đâu mà nên ngồi trong nhà chờ ở bến xe cho đến khi trời sáng, rồi lên taxi bảo họ gọi điện cho chị. Chị M sẽ chỉ đường cho họ đưa tôi đến văn phòng đại diện.

Tới 6 giờ sáng, tôi lên taxi và nhờ anh tài xế gọi cho chị M. Từ đó tới 7 giờ 30, sau mấy chục cuộc gọi và nhắn tin, chị M vẫn không trả lời. Sau một hồi đi lòng vòng, taxi lại đưa tôi trở về bến xe.

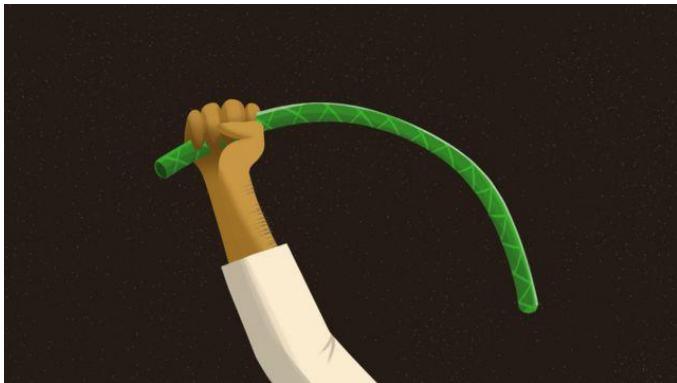
Bến xe báo cảnh sát, và cảnh sát bắt tôi đưa vào một trại tỵ nạn ở Hail, cách thủ đô Riyadh gần 700 km.

Cơn ác mộng trong trại tỵ nạn

Khoảng 8 giờ tối ngày 20/1, tôi tới trại tỵ nạn ở Hail. Chừng 9 giờ tối, có năm người đàn ông Ả Rập xuất hiện và gọi tôi vào nhà vệ sinh.

Họ bảo tôi cởi hết đồ ra. Chẳng có lý do gì tôi phải cởi đồ cả, và tôi không chấp nhận cởi.

Thấy tôi không hợp tác, họ cầm một ống nước cao su màu xanh dài khoảng 80 cm và đánh tôi tím hết một nửa người.

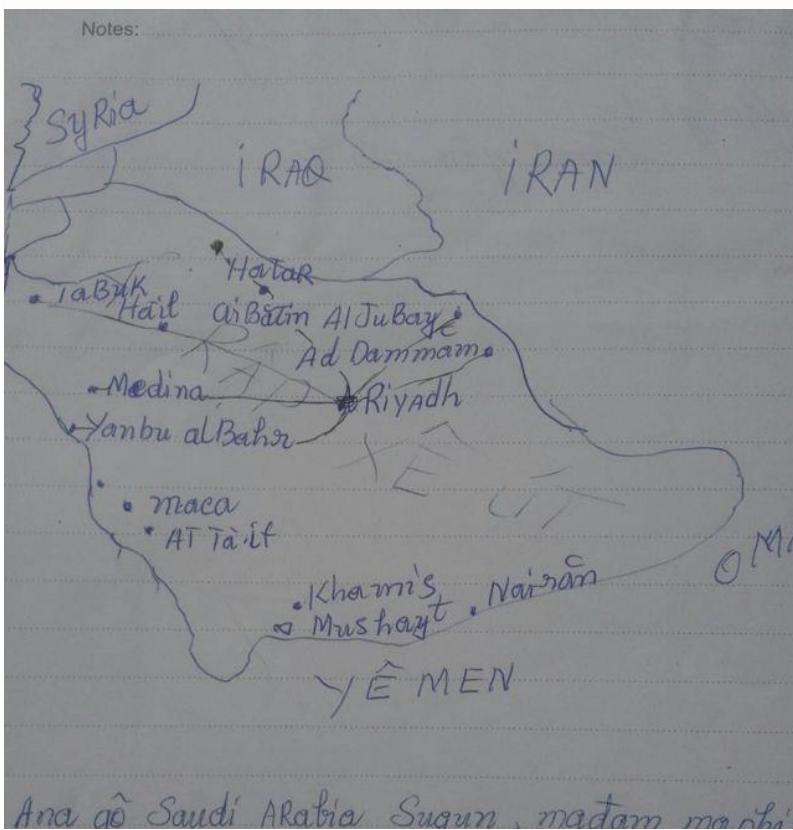

'Thấy tôi không hợp tác, họ cầm một ống nước cao su màu xanh dài khoảng 80 cm và đánh tôi tím hết một nửa người'.

Đánh xong, họ còn dùng giày da dẫm lên 10 đầu ngón chân tôi. Trong đầu tôi chỉ có một ý nghĩ - họ có thể đánh chết tôi nhưng đứt khoát tôi sẽ không cởi đồ.

Cuối cùng sau một hồi, họ cũng dừng lại và đưa tôi về một phòng trong trại tỵ nạn.

Tôi đang nằm bê bết trong phòng thì có một chị người Ma Rốc bước vào. Tôi được biết chị cũng đang chờ để về nước. Thấy tôi bị đánh đau, chị nhờ những người nấu ăn ở trại, những người hay đi ra ngoài mua đồ ăn, mua cho tôi hai hộp sữa tươi. Ngày hôm sau chị được về nước nhưng tôi luôn biết ơn chị vì đã chăm sóc cho tôi lúc hoạn nạn.

NGUỒN HÌNH ẢNH, PHẠM THỊ ANH ĐÀO

Bản đồ chị Đào vẽ khi ở văn phòng môi giới Riyadh chờ về Việt Nam.

NGUỒN HÌNH ẢNH, HASSAN AMMAR/GETTY IMAGES

Quang cảnh thành phố Hail về đêm chụp từ trên cao.

Chẳng khác nào ở tù trước khi về VN

Tới ngày 22/1, cảnh sát tới trại tới đón tôi và thả tôi về bến xe ở Riyadh. Tôi bơ vơ một mình, tiếng Ả Rập thì chưa nói được mấy. Tôi vội tìm một chiếc taxi và nói họ đưa tôi đến sứ quán Việt Nam.

Chờ tới giờ sứ quán mở cửa, tôi vào làm việc với người phụ trách phòng lao động. Vừa nói được vài câu, tôi đã thấy thằng lái xe của Thằng Lùn xuất hiện để đón tôi về văn phòng môi giới Riyadh. Vừa nói vừa ra hiệu, tôi bảo thằng tài xế này "ông chủ mày đã đánh tao rồi, tao không muốn về văn phòng môi giới nữa đâu."

Gã này không nói gì, chỉ nhìn tôi và cười. Gã kiên trì chờ tôi suốt từ sáng tới trưa. Rồi phiên dịch H.T gọi đến dỗ dành: "Chị ơi chị cứ về văn phòng môi giới đi, em sẽ nói với ông chủ em không đánh chị nữa."

Nhiều người khác cũng gọi đến thuyết phục tôi, trong đó có cả chủ của Công ty Môi giới Bảo Sơn từ Việt Nam, công ty mà đến lúc đó tôi ngã ngửa ra rằng tôi đã được chuyển giao.

Cuối cùng tôi đành đồng ý quay trở về văn phòng môi giới Riyadh, nơi có Thằng Lùn và Thằng Cao (cũng là chủ văn phòng) hung bạo, để chờ ngày được về nước.

Thời gian ở đó chẳng khác nào ở tù. Nhóm chị em Việt chúng tôi có khoảng 11 người tất cả, người thì chờ đổi chủ, người thì chờ về Việt Nam.

Họ khóa cửa phòng chúng tôi gần như 24/24, không cho chúng tôi đi đâu hết. Mỗi ngày, họ chỉ cho chúng tôi có hai bát gạo, một quả cà chua và một củ hành tây để tự nấu ăn.

'Nhóm chúng tôi có 11 người. Họ khóa cửa phòng 24/24 không cho đi đâu hết.'

Có lần, ba ngày trời họ chẳng mang cho chúng tôi một chút gạo nào. Mấy chị em đói quá, nằm dài la liệt trong phòng.

Nếu có ai ốm đau thì họ bảo là giả vờ và không cho thuốc men.

Mỗi khi Thằng Lùn hay Thằng Cao vào phòng chúng tôi, ai cũng run. Chúng tôi ngồi im như tượng vì sợ chúng nó sẽ đánh một ai đó.

Trong thời gian này, tôi được gọi điện về cho gia đình. Tôi xin họ giúp đỡ nộp tiền bồi thường và tiền vé máy bay để tôi được về nước.

Tới ngày 8/4/2018, tôi được báo ngay hôm sau tôi sẽ bay. Vậy là cuối cùng tôi cũng được thoát khỏi đất nước ma quái này, tôi mừng không tả xiết.

Giờ đây nghĩ lại, tôi vô cùng ân hận vì đã bất chấp lời giàn của bạn bè, gia đình, đã ăn phải bùa mê thuốc lú của gã môi giới mà đi sang Ả Rập lao động.

Mấy tháng sau khi về nước, hồn vía tôi vẫn như bay bổng trên mây xanh. Tôi vẫn bị ám ảnh bởi những chuỗi ngày kinh hãi ở đó.

Khi ra đi, tôi từng hy vọng sẽ kiếm được một khoản tiền kha khá để nuôi con. Khi về nước, tôi tay trắng và chỉ có những vết thương và nỗi ám ảnh làm hành trang.

Biện pháp nào bảo vệ người lao động?

Minh Thư, BBC Tiếng Việt viết:

Tình trạng phụ nữ nước ngoài làm nghề giúp việc nhà ở Ả Rập Saudi bị bạo hành và ngược đãi được ghi nhận là rất phổ biến không những chỉ riêng với người Việt Nam. Bị

cám dỗ bởi một công việc không đòi hỏi trình độ cao và có mức lương tương đối tốt, hàng trăm ngàn phụ nữ châu Á từ Philippines, Ấn Độ, Bangladesh, Sri Lanka, Indonesia, v.v. đã và đang tiếp tục đổ sang Vương quốc Hồi giáo có văn hóa và khí hậu hà khắc này.

Bộ trưởng Lao động Thương binh Xã hội Đào Ngọc Dung, trong một phiên chất vấn trước Quốc hội hồi tháng 6/2018, cho biết hiện có hơn 9000 người Việt Nam làm nghề giúp việc nhà tại Ả Rập Saudi. Ông cho biết Bộ LĐ-TB-XH sẽ khuyến khích các doanh nghiệp môi giới xuất khẩu lao động mở thêm văn phòng tại nước này để 'hỗ trợ lao động Việt'.

"Để giúp đỡ các trường hợp rủi ro tại Saudi Arabia thời gian tới, chúng tôi sẽ tổ chức xây dựng mô hình nhà tạm lánh cho công dân Việt Nam để chính quyền tác động hỗ trợ kịp thời", Bộ trưởng Dung được báo chí trong nước dẫn lời.

Ông cũng nói Bộ LĐ-TB-XH sẽ xử lý nghiêm minh 'bất kỳ doanh nghiệp, đơn vị nào trực lợi chính sách, cò mồi, thu tăng lệ phí, vi phạm hợp đồng theo quy định pháp luật'.

Năm 2015, chính phủ Indonesia đã chính thức cấm lao động nước này sang làm giáp việc ở 21 quốc gia Trung Đông, trong đó có Ả Rập Saudi. Tuy nhiên, các nhóm bảo vệ quyền người lao động cho rằng biện pháp này chỉ mở đường cho các công ty môi giới đưa người lao động đi 'chui', khiến họ còn chịu nhiều rủi ro hơn.

Những tiếng kêu cứu, những câu chuyện thương tâm về những người phụ nữ châu Á, trong đó có người Việt, như câu chuyện của chị Đào đã được truyền thông đăng tải rộng rãi trong nhiều năm qua và hẳn là đã đến tai giới chức.

Nhưng liệu những biện pháp mà các chính phủ đưa ra để bảo vệ người lao động có đủ mạnh để thực sự cải thiện an toàn và điều kiện làm việc của họ ở những môi trường làm việc hà khắc như Ả Rập Saudi?

*Tên một số nhân vật đã được thay đổi. Đây là phần hai trong bài chuyên mục hai phần về chủ đề này. Quý vị đọc phần một của bài viết [tại đây](#).